

วิชาที่มหาวิทยาลัยไม่ได้สอน

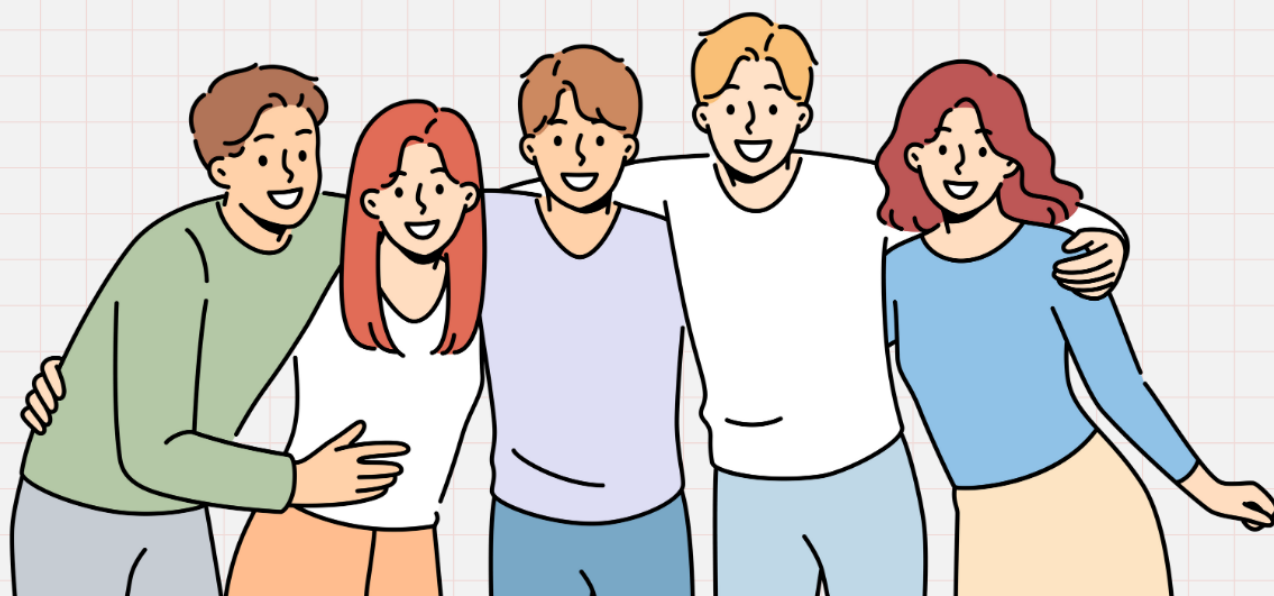
(แต่ชีวิตสอบเราแน่ๆ)

นอกจากเรียนหา'ลัยแล้วโลกจริงมันแซบกว่าตำราเยอะใช่ไหม?

นี่คือคู่มืออัปสกิลชีวิตฉบับเต็ม!

ที่จะพยายามให้คุณรู้ทุกเคล็ดลับที่โคตรสำคัญ แต่ไม่มีสอนในห้องเรียน

ให้คุณพร้อมบวกทุกดราม่า ปัญหา ไม่ต้องกลัวโดนชีวิตเทอีกต่อไป!

ความในใจจากผู้เขียน

สวัสดีครับผู้อ่านที่รักทุกท่าน ผมสวัสดีครับ

ทุกครั้งที่ได้จับปากกาหรือจรวดนี้ลงบนแป้นพิมพ์ ผมรู้สึกเสมอว่ากำลังสานต่อบทสนทนาที่แสนพิเศษกับทุกท่าน การเขียนสำหรับผมคือวิธีการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และเรื่องราวจากใจจริง เป็นช่องทางในการเชื่อมโยงและแบ่งปันสิ่งที่ผมค้นพบและรู้สึก

ผมมีความปรารถนาอยู่สองประการใหญ่ๆ ในการเขียน หนึ่งคือการนำพาทุกท่านไปสำรวจโลกอันกว้างใหญ่และน่าค้นหา จุดประกายความสงสัยใคร่รู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัว ไม่ว่าจะเป็นความลึกลับซับซ้อนของธรรมชาติ หรือความน่าทึ่งขององค์ความรู้ต่างๆ ผมเชื่อว่าการเรียนรู้และการเปิดโลกทัศน์เป็นความสุขอย่างหนึ่ง อีกประการคือการได้สัมผัสกับความรู้สึกอันหลากหลายของความเป็นมนุษย์ ผมอยากสร้างสรรค์เรื่องราวที่สามารถเป็นเพื่อนปลอบประโลมในยามอ่อนล้า เป็นกระจกสะท้อนความรู้สึกภายใน หรือมอบความอบอุ่นและความหวังเล็กๆ น้อยๆ ให้กับหัวใจ

แต่ละเรื่องราวที่ผมเขียนขึ้นจึงเป็นเหมือนการเดินทางส่วนตัวที่ผมอยากชวนทุกคนร่วมทางไปด้วย มันคือการกลั่นกรองประสบการณ์ ความคิด และจินตนาการออกมาเป็นตัวอักษรด้วยความตั้งใจจริง ผมรู้สึกว่าการเขียนจะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อมันได้เข้าไปอยู่ในใจของผู้อ่าน ได้กระตุ้นความคิด หรือสัมผัสความรู้สึกไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง

ผมขอขอบคุณจากใจจริงสำหรับการติดตามและทุกการเปิดรับ ทุกครั้งที่ทราบว่าเรื่องราวของผมได้เป็นส่วนหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของชีวิตใครสักคน นั่นคือกำลังใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับคนเขียนอย่างผม และเป็นพลังให้ผมยังคงอยากสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

หวังว่าเราจะได้พบกันผ่านตัวอักษรในเรื่องราวต่อๆ ไปนะครับ

ด้วยความรักและขอบคุณ

สลิศ

สารบัญ

บทนำ วิชาที่มหาวิทยาลัยไม่ได้สอน (แต่ชีวิตสอบเราแน่ๆ).....	3
บทที่ 1 จัดการเงินใจให้รอดถึงสิ้นเดือน (และไม่จนตอนแก่).....	6
บทที่ 2 สัมภาษณ์งานไม่ให้โงะ ได้งานปังๆ ไปเลยดิ	12
บทที่ 3 เพื่อนร่วมงานก็เหมือนแฟนเก่า บางทีก็ toxic บางทีก็ดีเวอร์.....	17
บทที่ 4 อ่านคนให้ออกแล้วจะรอดได้ทุกสถานการณ์.....	25
บทที่ 5 เปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาส ไม่ใช่นั่งร้องไห้กอดเข่า.....	32
บทที่ 6 เวลาเป็นของมีค่า อย่าให้มันหลุดมือไปฟรีๆ.....	37
บทที่ 7 คิดนอกกรอบ โลกนี้ไม่ได้มีแค่ A B C D.....	42
บทที่ 8 สร้าง Personal Brand ให้โลกจดจำ ไม่ใช่แค่คนธรรมดา	49
บทที่ 9 ยอมรับความล้มเหลว แล้วไปต่อแบบสู้ๆ.....	54
บทที่ 10 ทักษะการสื่อสารขั้นเทพ พูดแล้วคนฟังเข้าใจใน 3 วิ.....	62
บทที่ 11 การตั้งเป้าหมายชีวิตแบบไม่จกตา ให้มันถึงจริงสักที.....	69
บทที่ 12 เรื่องภาษีที่ควรรู้ก่อนโดนสรรพากรเรียกหา	80
บทที่ 13 อยู่กับความไม่แน่นอนให้ได้ ไม่ใช่แค่ปลงแต่ต้องรับมือ	87
บทที่ 14 สุขภาพกาย สุขภาพใจ คือเบอร์หนึ่งของการใช้ชีวิต	93
บทที่ 15 สร้างคอนเนคชั่นแบบไม่เฟค ไม่ใช่แค่ขอแลกนามบัตร	104
บทที่ 16 ขอรหรือปฏิเสธให้เป็น ไม่ใช่แค่ Yes Sir Yes Madam.....	112
บทที่ 17 ปัญหาเพื่อนเลิฟและมองเพื่อน เรื่องราวที่ซับซ้อนกว่าที่คิด	122
บทที่ 18 เคล็ดลับการเรียนรู้อะไรก็รู้ตลอดชีวิต ไม่ใช่แค่ตอนอยู่ในห้องเรียน.....	131
บทที่ 19 ตัดสินใจแบบมีสติ ไม่ใช่แค่จิ้มมั่วๆ แล้วชวย.....	137
บทที่ 20 ออกจาก Comfort Zone ไปเจอโลกกว้างๆ ที่มันส์กว่าเดิม	144
บทที่ 21 การต่อรองให้วินๆ ไม่ใช่แค่ฉันได้ เธอเสีย	153
บทที่ 22 รับมือกับคน Toxic ในชีวิตจริง ไม่ใช่แค่ Block ในโซเชียล	158

บทที่ 23 สร้างความสุขง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน ไม่ต้องรอวันหยุดยาว	168
บทที่ 24 อย่างมองข้ามเรื่องสุขภาพการเงินที่ห่างไกลจากคำว่ารวย	175
บทที่ 25 สร้างนิสัยที่ดีให้ตัวเอง ไม่ใช่แค่เริ่มต้นแล้วหายไป	185
บทที่ 26 เข้าใจตัวเองให้ลึกซึ้ง จะได้ใช้ชีวิตได้ตรงจุด	192
บทที่ 27 การจัดการอารมณ์แบบโปร ไม่ใช่แค่เก็บกดแล้วระเบิด	199
บทที่ 28 อยู่กับโซเซียลมีเดียยังไงให้ไม่โดนหลอกและไม่เครียด	208
บทที่ 29 ศิลปะของการให้อภัย ไม่ใช่แค่คนอื่นแต่รวมถึงตัวเองด้วย	213
บทที่ 30 บทสรุป ชีวิตมันไม่ใช่แค่เกรด A แต่คือการใช้ชีวิตให้สุด	218

บทนำ วิชาที่มหาวิทยาลัยไม่ได้สอน (แต่ชีวิตสอบเราแน่ๆ)

ผู้คนจำนวนมากเดินออกจากรั้วมหาวิทยาลัย พร้อมกับใบปริญญาในมือ แต่กลับรู้สึกเหมือนเพิ่งเริ่มเรียนอนุบาลหนึ่งในโลกของผู้ใหญ่ ความรู้ในตำรามันโคตรแน่น แต่สกิลที่ต้องใช้เอาตัวรอดในชีวิตจริงกลับเป็นศูนย์ นี่คือความจริงที่โคตรจะเรียล การศึกษาในระบบมอบกรอบความรู้ทางวิชาการที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ แต่มันมักจะละเลยชุดทักษะสำคัญอีกชุดหนึ่งไปเสมอ ชุดทักษะที่ไม่มีการสอบวัดผล แต่ชีวิตจริงจะทดสอบมนุษย์ทุกคนอย่างสม่ำเสมอและไม่เคยปรานีใคร

ระบบการศึกษามุ่งเน้นการป้อนข้อมูลทางวิชาการ สมการคณิตศาสตร์ที่ซับซ้อน ทฤษฎีวิทยาศาสตร์ที่ลึกซึ้ง หรือประวัติศาสตร์โลกที่ยาวเหยียด สิ่งเหล่านี้สำคัญ แต่กลับไม่มีวิชาไหนสอนวิธีบริหารจัดการเงินเดือนก้อนแรกไม่ให้หมดก่อนสิ้นเดือน หรือวิธีรับมือกับเพื่อนร่วมงานที่มาพร้อมพลังงานลบแบบเต็มพิกัด หรือแม้แต่วิธีล้มแล้วลุกให้ไวแบบสับๆ นี่คือช่องว่างขนาดมหึมาที่บัณฑิตจบใหม่ทุกคนต้องเผชิญหน้า โลกแห่งความเป็นจริงมันไม่ได้มีข้อยส์ ก ข ค ง ให้เลือกตอบเหมือนข้อสอบปรนัย แต่มันคือโจทย์ปัญหาปลายเปิดที่ไม่มีเฉลยตายตัว และบางครั้งคำตอบที่ดีที่สุดก็ไม่ได้มาจากตำราเล่มไหนเลย

ผลลัพธ์ที่ตามมาคือบัณฑิตจบใหม่จำนวนไม่น้อยต้องเผชิญกับภาวะเคັงคว้าง เหมือนถูกปล่อยเกาะกลางมหาสมุทรที่ชื่อว่าชีวิตจริง พวกเขาต้องลองผิดลองถูกด้วยตัวเอง จ่ายค่าบทเรียนราคาแพงด้วยเวลา น้ำตา และบางครั้งก็เป็นเงินจำนวนมาก ความผิดพลาดบางอย่างสามารถหลีกเลี่ยงได้ ถ้าเพียงแต่มีใครสักคนไถด์แนวทางที่ถูกต้องให้ตั้งแต่แรก คู่มือเล่มนี้จึงเกิดขึ้นมาเพื่อเป็นแผนที่นำทางเบื้องต้นสำหรับมือใหม่หัดใช้ชีวิตทุกคน มันคือการรวบรวมวิชาที่จำเป็นซึ่งมหาวิทยาลัยไม่ได้บรรจุไว้ในหลักสูตร แต่เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องเจอและต้องผ่านไปให้ได้

ทักษะที่จำเป็นสำหรับการใช้ชีวิตในโลกยุคใหม่มันไปไกลกว่าความรู้ในห้องสี่เหลี่ยม มันคือความสามารถในการอ่านคนให้ออก การสื่อสารให้เคลียร์และตรงประเด็น การตัดสินใจภายใต้ความกดดันและข้อมูลที่จำกัด การสร้างคอนเนคชันที่มีคุณภาพ และการเข้าใจอารมณ์ของตัวเองและผู้อื่น สิ่งเหล่านี้คือ SOFT SKILLS ที่โคตรจะ HARD ในการฝึกฝนให้เชี่ยวชาญ มันไม่ใช่สิ่งที่ท่องจำแล้วจะทำได้ทันที แต่ต้องอาศัยการเรียนรู้ การสังเกต และการลงมือทำซ้ำๆ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของตัวตน

ชีวิตจริงมันเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ไม่มีอะไรที่แน่นอนที่วางแผนไว้จะเป็นไปตามนั้นเสมอไป การปรับตัวจึงเป็นสกิลที่สำคัญที่สุด ผู้คนต้องเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาส มองหาแง่ดีในสถานการณ์ที่เลวร้าย และพร้อมที่จะลุกขึ้นสู้ใหม่ทุกครั้งที่ล้มลง ความล้มเหลวไม่ใช่จุดจบ แต่มันเป็นเพียงข้อมูลชุดหนึ่งที่บอกว่าวิธีนี้ยังไม่เวิร์ค และถึงเวลาต้องลองวิธีใหม่ ความคิดแบบนี้ไม่มีสอนในห้องเรียนที่เน้นแต่ความสำเร็จและคะแนนสูงสุด

การจัดการทรัพยากรส่วนตัวก็เป็นอีกเรื่องที่สำคัญแบบสุดๆ ไม่ใช่แค่เรื่องเงิน แต่ยังรวมถึงเวลาและพลังงานด้วย คนส่วนใหญ่ถูกสอนให้ขยันทำงาน

แต่ไม่เคยถูกสอนให้รู้จักบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้มีสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว หรือการจัดการพลังงานของตัวเองไม่ให้หมดไปกับเรื่องตราบาปไร้สาระหรือคน TOXIC ที่คอยบั่นทอนจิตใจ การรู้จักปฏิเสธให้เป็นและการร้องขอในสิ่งที่ต้องการอย่างเหมาะสมคือศิลปะการใช้ชีวิตที่ต้องฝึกฝน

การสร้างตัวตนหรือ PERSONAL BRAND ก็กลายเป็นเรื่องที่ยากไม่ได้ในยุคนี้

มันไม่ใช่แค่การสร้างภาพลักษณ์สวยหรูในโซเชียลมีเดีย

แต่คือการทำให้คนอื่นรับรู้ถึงคุณค่าและความสามารถที่แท้จริงของคนคนหนึ่ง

เมื่อผู้คนมีตัวตนที่ชัดเจนและน่าจดจำ โอกาสดีๆ ก็จะวิ่งเข้ามาหาเอง

ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวก็ตาม สิ่งนี้เริ่มต้นจากการเข้าใจตัวเองอย่างลึกซึ้งว่าจุดแข็ง จุดอ่อน และสิ่งที่ตัวเองให้คุณค่าคืออะไร

มนุษย์เป็นสัตว์สังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่นจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี

การเจรจาต่อรองแบบที่ทั้งสองฝ่ายพอใจ และการแก้ไขความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน หัวหน้า หรือแม้แต่เพื่อนสนิท

ล้วนมีความซับซ้อนและต้องการการจัดการที่ละเอียดอ่อน

การสื่อสารที่ผิดพลาดเพียงเล็กน้อยอาจนำไปสู่ปัญหาใหญ่โตได้เสมอ

สุขภาพกายและสุขภาพใจคือรากฐานของทุกสิ่ง

ต่อให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานหรือมีเงินทองมากมายแค่ไหน แต่ถ้าสุขภาพพังก็ไม่มีจุดหมาย

การดูแลตัวเองให้ดีจึงไม่ใช่เรื่องทางเลือก แต่เป็นภาระหน้าที่อันดับหนึ่งที่ทุกคนต้องทำ

ทั้งการกินอาหารที่มีประโยชน์ การออกกำลังกายสม่ำเสมอ การนอนหลับให้เพียงพอ

และการจัดการความเครียดอย่างถูกวิธี สิ่งเหล่านี้คือการลงทุนที่คุ้มค่าที่สุดในระยะยาว

ท้ายที่สุดแล้ว เป้าหมายสูงสุดของการเรียนรู้วิชาชีวิตเหล่านี้ไม่ใช่การเป็นคนที่มีสมบรูณ์แบบไร้ที่ติ

เพราะมนุษย์ทุกคนล้วนมีข้อบกพร่อง

แต่คือการเป็นคนที่สามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขและมีความหมายในแบบของตัวเอง

สามารถรับมือกับความท้าทายต่างๆ ที่เข้ามาได้อย่างมีสติ

และสามารถสร้างผลกระทบเชิงบวกให้กับโลกรอบตัวได้ไม่มากนักน้อย ชีวิตมันไม่ใช่แค่การทำเกรด A ในห้องสอบ

แต่มันคือการใช้ชีวิตให้สุดในทุกมิติ และนั่นคือ “วิชาเอก” ที่แท้จริงที่ทุกคนต้องเรียนรู้และสอบให้ผ่านด้วยตัวเอง

บทที่ 1 จัดการเงินงให้รอดถึงสิ้นเดือน (และไม่จนตอนแก่)

การจัดการเงินคือทักษะพื้นฐานของการใช้ชีวิตในโลกของผู้ใหญ่ มันไม่ใช่เรื่องของการเลือกแต่เป็นความจำเป็นเพื่อความอยู่รอด บุคคลที่ไม่เข้าใจกลไกการเงินส่วนบุคคลมักจะพบกับอุปสรรคซ้ำแล้วซ้ำเล่า การเงินไม่ใช่แค่เรื่องตัวเลขในบัญชีธนาคาร แต่มันคือเครื่องมือที่กำหนดอิสรภาพและทางเลือกในอนาคตของคนคนหนึ่ง การเริ่มต้นทำความเข้าใจเรื่องนี้จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญอย่างยิ่ง

จุดเริ่มต้นของการควบคุมสถานะทางการเงินคือการรับรู้เส้นทางไหลของเงินสดอย่างละเอียด บุคคลจำนวนมากไม่เคยบันทึกรายรับรายจ่ายของตนเองอย่างจริงจัง พวกเขาใช้จ่ายไปตามความรู้สึกหรือความเคยชิน ซึ่งนำไปสู่สถานการณ์เงินขาดมือในช่วงปลายเดือนเสมอ การทำบัญชีรายรับรายจ่ายจึงเป็นขั้นตอนแรกที่คุณขาดไม่ได้เลย มันคือการส่องกระจกมองความจริงทางการเงินของตัวเอง

วิธีการบันทึกนั้นมีหลากหลายรูปแบบ

บางคนอาจเลือกใช้แอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนที่ช่วยจัดหมวดหมู่ค่าใช้จ่ายโดยอัตโนมัติเมื่อเชื่อมต่อกับบัญชีธนาคารหรือบัตรเครดิต ในขณะที่บางคนอาจถนัดกับการใช้โปรแกรมสเปรดชีตที่สามารถปรับแต่งได้อย่างอิสระ หรือแม้กระทั่งการจดบันทึกลงในสมุดธรรมดาๆ ก็ยังคงเป็นวิธีที่ใช้ได้ผล รูปแบบไม่ใช่สาระสำคัญเท่ากับความสม่ำเสมอในการลงข้อมูล

เมื่อเริ่มบันทึก บุคคลจะค้นพบพฤติกรรมค่าใช้จ่ายที่ซ่อนอยู่ซึ่งตัวเองไม่เคยตระหนักมาก่อน ค่ากาแฟแก้วเล็กๆ ทุกเช้า ค่าสมาชิกบริการสตรีมมิ่งที่ไม่ได้ใช้งาน หรือค่าอาหารมื้อดึกที่สั่งมาบ่อยครั้ง เมื่อนำมารวมกันตลอดทั้งเดือน ตัวเลขเหล่านี้อาจสูงจนน่าตกใจ การมองเห็นข้อมูลที่เป็นรูปธรรมนี้คือขั้นตอนแรกที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

การจัดทำงบประมาณส่วนบุคคลคือขั้นตอนถัดมาหลังจากที่เข้าใจพฤติกรรมค่าใช้จ่ายของตนเองแล้ว งบประมาณไม่ใช่การบังคับให้คนอดอยากหรือห้ามใช้เงินในสิ่งที่ชอบ แต่มันคือแผนการใช้เงินอย่างมีสติ เป็นการกำหนดล่วงหน้าว่าเงินแต่ละส่วนจะถูกจัดสรรไปที่ใดบ้าง หลักการที่ได้รับความนิยมอย่างหนึ่งคือสูตร 50/30/20 ซึ่งแบ่งรายได้สุทธิออกเป็นสามส่วน

ส่วนแรกคือ 50 เปอร์เซ็นต์สำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็น (Needs) ซึ่งหมายถึงรายจ่ายที่ขาดไม่ได้ในการดำรงชีวิต เช่น ค่าที่พักอาศัย ค่าน้ำค่าไฟ ค่าอาหาร ค่าเดินทางไปทำงาน และค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่จำเป็น รายจ่ายในกลุ่มนี้คือสิ่งที่ต้องจ่ายเป็นอันดับแรกเสมอ

ส่วนที่สองคือ 30 เปอร์เซ็นต์สำหรับค่าใช้จ่ายตามความต้องการ (Wants) กลุ่มนี้คือสิ่งที่ช่วยเติมเต็มชีวิตแต่ไม่ใช่สิ่งจำเป็นในการอยู่รอด เช่น การรับประทานอาหารนอกบ้าน การซื้อเสื้อผ้าใหม่ การท่องเที่ยว การดูหนัง หรือการซื้ออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์รุ่นล่าสุด การควบคุมรายจ่ายในหมวดนี้คือหัวใจสำคัญของการมีเงินเหลือเก็บ

ส่วนสุดท้ายคือ 20 เปอร์เซ็นต์สำหรับเป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals) ซึ่งครอบคลุมการออมเงิน การลงทุน และการชำระหนี้สินที่นอกเหนือจากยอดขั้นต่ำ ส่วนนี้คือส่วนที่จะสร้างความมั่งคั่งและความมั่นคงในระยะยาวให้กับบุคคล การจัดสรรเงินส่วนนี้ก่อนนำไปใช้จ่ายอย่างอื่น หรือที่เรียกว่าแนวคิด “จ่ายให้ตัวเองก่อน” (Pay Yourself First) เป็นกลยุทธ์ที่ทรงพลังอย่างยิ่ง

การสร้างวินัยในการออมเงินเป็นสิ่งที่จะต้องทำควบคู่ไปกับการทำงานประมาณ การมีเงินออมฉุกเฉินคือตาข่ายความปลอดภัยทางการเงินที่สำคัญที่สุด เงินก้อนนี้มีไว้สำหรับเหตุการณ์ไม่คาดฝันที่อาจเกิดขึ้นได้เสมอ เช่น การตกงานกะทันหัน การเจ็บป่วยรุนแรง หรือการซ่อมแซมบ้านและรถยนต์ครั้งใหญ่

ผู้เชี่ยวชาญด้านการเงินส่วนบุคคลส่วนใหญ่แนะนำให้เงินออมฉุกเฉินสำรองไว้อย่างน้อย 3 ถึง 6 เท่าของค่าใช้จ่ายรายเดือน ตัวอย่างเช่น หากบุคคลมีค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต่อเดือนรวม 20,000 บาท เขาควรมีเงินออมฉุกเฉินเก็บไว้ระหว่าง 60,000 ถึง 120,000 บาท เงินจำนวนนี้ควรเก็บไว้ในที่ที่มีสภาพคล่องสูง สามารถถอนออกมาใช้ได้ทันที เช่น บัญชีออมทรัพย์หรือกองทุนรวมตลาดเงิน และต้องแยกออกจากบัญชีใช้จ่ายในชีวิตประจำวันอย่างชัดเจน

การไม่มีเงินออมฉุกเฉินทำให้บุคคลเปราะบางอย่างมาก เมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินขึ้น พวกเขา มักไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากต้องไปกู้หนี้ยืมสินซึ่งมักมาพร้อมกับอัตราดอกเบี้ยที่สูงลิ่ว หรือต้องนำเงินลงทุนระยะยาวออกมาใช้ก่อนกำหนด ซึ่งเป็นการทำลายแผนการสร้าง ความมั่งคั่งในอนาคตของตัวเอง การสร้างเงินสำรองฉุกเฉินจึงเปรียบเสมือนการสร้างรากฐานที่มั่นคงให้กับพีระมิดทางการเงิน

เมื่อมีเงินออมฉุกเฉินเพียงพอแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการจัดการหนี้สินอย่างเป็นระบบ หนี้สินไม่ใช่สิ่งที่เลวร้ายเสมอไป หนี้บางประเภทสามารถสร้างประโยชน์ได้ เช่น หนี้เพื่อการซื้อที่อยู่อาศัย (สินเชื่อบ้าน) หรือหนี้เพื่อการศึกษา ซึ่งถือเป็นการลงทุนในสินทรัพย์หรือในตัวเอง แต่หนี้เพื่อการบริโภคโดยเฉพาะหนี้บัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงนั้นสามารถกัดกร่อนสถานะทางการเงินได้อย่างรวดเร็ว

การทำความเข้าใจเรื่องดอกเบี้ยทบต้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการหนี้ เมื่อบุคคลเป็นหนี้ ดอกเบี้ยทบต้นจะทำงานในฝั่งตรงข้าม

คือมันจะทำให้ยอดหนี้พอกพูนขึ้นอย่างรวดเร็วหากจ่ายเพียงแค่อุดชำระขั้นต่ำในแต่ละเดือน การเพิกเฉยต่อหนี้สินที่มีดอกเบี้ยสูงก็เหมือนกับการพยายามเติมน้ำลงในถังที่รั่วอยู่ตลอดเวลา

กลยุทธ์ในการจัดการหนี้สินมีสองวิธีหลักที่ได้รับความนิยม วิธีแรกคือวิธี “ก้อนหิมะ” (Debt Snowball) ซึ่งแนะนำให้บุคคลเรียงลำดับหนี้สินทั้งหมดจากยอดหนี้คงค้างน้อยที่สุดไปหามากที่สุด

โดยไม่ต้องสนใจอัตราดอกเบี้ย จากนั้นให้จ่ายยอดขั้นต่ำสำหรับหนี้ทุกก้อน

ยกเว้นก้อนที่เล็กที่สุดที่ต้องทุ่มเงินชำระให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อหนี้ก้อนที่เล็กที่สุดหมดไป

ก็จะนำเงินทั้งหมดที่เคยจ่ายสำหรับหนี้ก้อนนั้นไปรวมกับยอดชำระของหนี้ก้อนที่เล็กที่สุดลำดับถัดไป

ทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่าหนี้ทุกก้อนจะหมดไป วิธีนี้มีข้อดีในเชิงจิตวิทยา

เพราะการปิดหนี้ได้สำเร็จทีละก้อนจะสร้างกำลังใจและความรู้สึกดีให้กับผู้ปฏิบัติ

วิธีที่สองคือวิธี “หิมะถล่ม” (Debt Avalanche) วิธีนี้จะเรียงลำดับหนี้สินจากอัตราดอกเบี้ยสูงสุดไปหาต่ำสุด

แล้วทุ่มชำระหนี้ก้อนที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงที่สุดก่อน ในขณะที่จ่ายยอดขั้นต่ำสำหรับหนี้ก้อนอื่นๆ

เมื่อหนี้ก้อนที่ดอกเบี้ยสูงที่สุดหมดไป ก็จะนำเงินทั้งหมดไปโปะหนี้ก้อนที่มีดอกเบี้ยสูงเป็นลำดับถัดไป

วิธีนี้จะช่วยให้คุณประหยัดเงินค่าดอกเบี้ยโดยรวมได้มากกว่าวิธีแรก

แต่ต้องอาศัยวินัยและความอดทนที่สูงกว่าเพราะอาจใช้เวลาานานกว่าจะปิดหนี้ก้อนแรกได้สำเร็จ

การเลือกใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคล ไม่มีวิธีใดที่ถูกต้องหรือผิดอย่างสมบูรณ์

สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการมีแผนการที่ชัดเจนและลงมือทำอย่างสม่ำเสมอเพื่อปลดหนี้ให้เร็วที่สุด

การเป็นอิสระจากหนี้สินที่มีดอกเบี้ยสูงคือการปลดปล่อยพันธนาการทางการเงินที่หนักอึ้ง

และเป็นการเปิดประตูสู่การสร้างความมั่งคั่งอย่างแท้จริง

หลังจากที่บุคคลสามารถควบคุมรายจ่าย มีเงินออมฉุกเฉิน และมีแผนจัดการหนี้สินที่ชัดเจนแล้ว

การลงทุนคือบันไดขั้นต่อไปที่จะนำไปสู่ความมั่นคงทางการเงินในระยะยาว

การออมเงินเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้คนร่ำรวยได้

SAMPLE VERSION

This is a sample version containing only the first few pages.
Please purchase the full version to access all content.